

Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐκ τοῦ ἀλεύρου τῶν πίστων δυνατὸν νὰ παραχθῶσιν ἀερία τινα ἐντὸς τοῦ στομάχου, διὰ τοῦτο πρὸς ἐξάληψιν τῶν ἀερίων τούτων πρὶν ἀλέσουν τὰ πίσσα, ἐψήνουν αὐτὰ ἐπὶ σιδηρᾶς τινοῦ πλακῆος.

Τὴν ζύμην τὴν παρασκευάζουν ἐντὸς ξυλίνων μεγάλων κἀδδῶν, καὶ ζημώνουσιν αὐτὴν μὲ τοὺς πόδας. Οὕτω παρασκευασθεῖσαν θέτουν αὐτὴν ἐπὶ τραπέζης τινοῦ καὶ τὴν τανύουσι μὲ τὰς χεῖρας ἕως ὅτου σχηματίζουσιν ἐν φύλλον, ἐνὸς δακτύλου χονδρὸν, ὅπερ κατόπιν κόπτουν εἰς δίπυρα στρογγύλα δι' ἐνὸς ἀποκοπτήρος· ὑπὸ τοιοῦτον δὲ σχῆμα τίθενται εἰς τὸν κλίβανον ὅπως λάβωσι τὴν στερεότητα διπύρου. Ἐξαχθέντα δὲ τοῦ κλιβάνου τίθενται εἰς ἐπὶ τοῦτο ψυχεῖα ὅπως στεγνώσωσιν.

Οὕτω λοιπὸν ἕκαστον τεμάχιον ἔχει σχῆμα διπύρου (γαλέτας), ἔχοντος διάμετρον 2 βερσοῦκ (περίπου ἐν ρούπιον) καὶ χονδρότητα ἐνὸς πέμπτου τοῦ βερσοῦκ. Ταῦτα δὲ ἀνὰ 26 ἕως 28 διαπερῶσι δι' ἐνὸς νήματος μεταλλικοῦ, σχηματίζοντος οὕτως εἰπεῖν ἕνα κύλινδρον, ἔχοντα βάρος 4 φουντίων (1 ὀκ. καὶ 111 δραμ.). Εἰς δὲ τοιοῦτος κύλινδρος ἀπαρτίζει ἐν σιτηρέσιον ἐνὸς ἵππου καὶ ἀντιστοιχεῖ ὡς θρεπτικὴ τιμὴ μὲ 3 Γάρνιζ (μέτρον χωρητικότητος 3 Γάρνιζ = 3]10 τοῦ κοιλοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἢ 9 λίτρ. καὶ 83 ἑκατ.) βρώμης, δηλ. 10 φούντια καὶ 30 σολτνίκια (3 ὀκ. 118 δραμ.)

Τὰ σιτηρέσια ταῦτα παρουσιάζουσιν εἰς τοὺς ἵππους τὴν ἐξῆς εὐκολίαν· ἐνεκα τοῦ μικροῦ ὄγκου των, δύναται νὰ φέρωσιν ἐπὶ τοῦ ἐφιππίου των 10 τοιαῦτα, διὰ τῶν ὁρίων δύναται νὰ θρέψῃ ὁ ἵππεὺς ἐπὶ 10 ἡμέρας τὸν ἵππον του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ διὰ τῆς συνήθους τροφῆς τῶν ἵππων. Ἐκ τούτου δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ πείαν σπουδαιότητα ἔχουν αἱ τροφαὶ αὗται, ἅς ὠνομάσαμεν